

РЕШЕНИЕ

№ 2286

гр. София, 12.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 12.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **6271** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Е. М. Хаджитодорова - М. срещу заповед № ДСл- 10 – 743/02.08.2010 г., издадена от изпълнителния Д. на И. А. по Л. /ИАЛ/, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че към датата на издаването и не са изпълнени кумулативните изисквания на чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл вр. чл. 68 КСО. Посочва се, че към датата на връчване на заповедта жалбоподателката е навършила 61 години, но не е изпълнено второто изискване общият и осигурителен стаж да е 34 години, респ. не е придобила право на пенсия съобразно чл. 68 КСО. Искане се от съда да отмени оспорената заповед и да присъди на страната направените по делото разноски. В съдебното производство жалбоподателката се представлява от адв. Дучева.

Ответната страна – И. Д. на И. А. по Л., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д оспорва жалбата.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 188, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Видно от приетите по делото писмени доказателства, жалбоподателката Е. Хаджитодорова - М. е заемала длъжността главен експерт в сектор „Оценка на предклиничната и клиничната документация”, отдел „Синтетични продукти” в дирекция „Разрешения за употреба на лекарствени продукти” в ИАЛ, с ранг на държавна служба V старши.

С оспорената в настоящото производство заповед № ДСл-10– 743/02.08.2010 г., издадена от изпълнителния Д. на И. А. по Л. е прекратено служебното правоотношение с Е. Хаджитодорова - М. на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка. Съгласно представена от ответния административен орган справка, изготвена от началник отдел „ЧРПД”, трудовият стаж на Е. Хаджитодорова – М. към 01.08.2010 г. е 30 години, 8 месеца и 3 дни.

По искане на жалбоподателката по делото е допусната съдебно-икономическа експертиза, заключението по която, като обективно изготвено и неоспорено от страните, е прието по делото. В отговор на поставените задачи вещото лице е дало заключение, че към 02.08.2010 г. Е. Хаджитодорова – М. има трудов стаж от 30 години, 11 месеца и 18 дни и нейната възраст е 60 години и 9 месеца.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателката на 02.08.2010 г., поради което, жалбата подадена чрез ответния административния орган с В. № 6827/13.08.2010 г., е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – изпълнителния Д. на И. А. по Л., в предвидената от закона форма и съдържа задължителните реквизити, съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл.

Съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон.

Като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката в заповедта е посочен чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл, съгласно, който органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Материалноправните предпоставки за придобиване право на пенсия се съдържат в чл. 68 от КСО /в редакцията ДВ, бр. 110 от 1999 г., в сила от 1.01.2000 г./, според който право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 6 месеца за мъжете и 55 години и 6 месеца за жените, при условие че сборът от продължителността на осигурителния стаж и възрастта не е по-малък от 98 за мъжете и 88 за жените, като от 31 декември 2000 г. възрастта по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 6 месеца за мъжете и за жените до достигане на 63 години за мъжете и 60 години за жените, а сборът от продължителността на осигурителния стаж и възрастта се

увеличава с 1 до достигане на 100 за мъжете и 90 за жените. От 31 декември 2004 г. сборът от продължителността на осигурителния стаж и възрастта за жените по ал. 2 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с една до достигане на 94 /ал. 3/.

Предпоставките за придобиване на право на пенсия за конкретната календарна година са уредени в чл. 15 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /в редакцията ДВ, бр. 21 от 2000 г., в сила от 1.01.2000 г./, като съгласно т. 10 от 01.01.2009 г. правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст за жените се придобива при възраст 60 години и сбор от осигурителния стаж и възрастта 94.

От представените по делото писмени доказателства и съгласно заключението на вещото лице, се установява по безспорен начин, че към датата на издаване на процесната заповед жалбоподателката е навършила 60 години и осигурителният и стаж е 30 години, 11 месеца и 18 дни. Тези обстоятелства, които не се оспорват от ответника в съдебното производство, обосновават извод, че към датата на прекратяване на служебното правоотношение на служителката спрямо същата не е било налице едно от предвидените две кумулативни условия за придобиване на субективното право на пенсия – не е бил налице сбор от осигурителния стаж и възрастта 94. Поради това, следва да се приеме, че към 02.08.2010 г. Е. Хаджитодорова – Мъсеване не е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, поради което не са осъществени и материалноправните предпоставки за прекратяване на служебното правоотношение по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния закон, поради което подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 4 вр. чл. 168 АПК.

С оглед изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото съдебни разноски, такива следва да му бъдат присъдени със съдебното решение. В съдебното производство жалбоподателката е направила разноски в размер на 850 лева, от които платено адвокатско възнаграждение, видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие, в размер на 700 лв. и възнаграждение за вещо лице, в размер на 150 лв. Поради това и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателката съдебни разноски в размер общо на 850 лв.

Водим от горното, Административен съд С. – град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. М. Хаджитодорова - М. Заповед № ДСл- 10 – 743/02.08.2010 г., издадена от изпълнителния Д. на И. А. по Л., с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

ОСЪЖДА И. А. по Л. да заплати от бюджета си на жалбоподателката Е. М. Хаджитодорова - М., ЕГН *, направените по делото разноски в размер на 850 /осемстотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: